

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΔΗΛΑ

Μόνον Τειρεσίου μαντική δύναμις θ' ἀπητεῖτο, ἵνα σχηματίσῃ τις ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῶν πέριξ ἡμῶν τελουμένων καὶ τὴν αὖριον τέξεται.

Ἡ Ἑλλάς, ὡς ἐκ τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν, μόνον κατὰ μίαν περιπτώσιν ὑποχρεοῦται νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, ἣν πάνυ σωφρόνως ἢ κυβέρνησις τηρεῖ. Ἄλλ' ἄρα γε μόνον ὁ λόγος αὐτὸς δύναται νὰ ἀναγκάσῃ κράτος ἔχον, ἱστορικὴν ἀποστολὴν νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις νὰ ἐπιδιώξῃ, νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος ἢ μήπως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι λόγοι, ἄλλα ἐθνικὰ συμφέροντα, τὰ ὅποια ἐν δεδομένη στιγμή θὰ μᾶς παρέσυρον εἰς τὴν δίνην τῆς ἐνεργοῦ ἐπεμβάσεως εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ πυρὸς καὶ τῶν αἱμάτων;

Βεβαίως ὑπάρχουσι πλεῖστοι ὅσοι λόγοι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνεται, ὅτι οὐδεὶς τῶν λόγων τούτων εἶναι ἐγγὺς καὶ ὅτι τό γε νῦν μόνον ἢ κατὰ τῶν συμμάχων ἡμῶν ἐπίθεσις ἢ ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἰσορροπίας θὰ ἔφερον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνασπάσωμεν τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης. Ἄλλὰ τοιοῦτον τι δὲν φαίνεται πιθανόν, διότι καὶ ἡ αὐστηρὰ οὐδετερότης τῶν ἐγγυτάτων γειτόνων μας, ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα, φαίνεται ἐπιβεβλημένη, ἔνεκεν γενικωτέρων λόγων, ἀγνωστων μὲν ἡμῖν, πάντως ὁμως ὑφισταμένων καὶ τελεσιουργῶς ἐπιδρώντων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς τοιαύτης οὐδετερότητος.

Ἐπὶ τῆς οὐδετερότητος τῆς τοιαύτης οὐδετερότητος. Ὑπάρχουσι οἱ ποδοῦντες τὴν Βαλκανικὴν ἀναστάτῳσιν καὶ πρὸς τοῦτο συντόνως δρῶντες, αἱ ἐνεργεῖαι τῶν ὁμοῦ αὐτῶν, κατὰ τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, φαίνονται ἀποτυγχάνουσαι, λόγῳ δὲ τῆς ἀποτυχίας τῶν ταύτης ἀποπειρῶνται τὴν ἰδίαν πλέον δυνάμει ἀναστάτῳσιν τῆς Βαλκανικῆς, ὡς ἀνεγράφη εἰς πλείστας Εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας. Ἄλλὰ θὰ κατορθωθῇ τὸ τοιοῦτον;

Ἴσως εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀμφιβάλλωμεν καὶ μᾶλλον ἐνδεχόμενον εἶναι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐν Τουρκίᾳ ἐπιτυχία τῶν Γερμανῶν θὰ μείνῃ προσωρινή, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ μεγάλη ἐν Τουρκίᾳ πλειονότης ἀποδοκιμάζει τὸν πόλεμον, εἰς ὃν παρέσυρε τὴν Τουρκίαν ἡ νεοτουρκικὴ κυβέρνησις καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ, συνεχεῖς δὲ στάσεις ἐν τε τῇ Ὀθωμανικῇ πρωτενοῦσῃ καὶ τοῖς στρατοπέδοις σημειοῦνται κατὰ τε

τοῦ ἡγουμένου τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου Ἐμβέρ-πασσᾶ καὶ τῶν γερμανῶν ἀξιωματικῶν, ὧν καὶ τινὰς ἐτουφέκισαν, ὡς λέγεται, ἐν Ἀδριανουπόλει.

Οἱ Τοῦρκοι καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Γερμανοὶ ἐπίστευσαν, ὅτι, ἂν ἡ Τουρκία καὶ ὁ Καλίφης κατήρχοντο εἰς τὸν ἀγῶνα, κηρύσσοντες τὸν ἱερὸν πόλεμον, θὰ παρέσυρον εἰς ἓνα πανισλαμικὸν ἀγῶνα τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐν Ἰνδικῇ Ὀθωμανῶν ὑπηκόων τῆς Ἀγγλίας, πάντας τοὺς Ἰσλαμικοὺς πληθυσμοὺς τῆς βορείου ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ Μαρόκου, καὶ πάντας τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Περσίας, τοῦ Κουρδιστᾶν καὶ τοῦ Τουρκεστᾶν. Αἱ ἐλπίδες τῶν ὁμοῦ αὐτῶν διεψεύσθησαν καὶ τῶρα, ἀπομένει μόνον ἡ Τουρκία μετὰ τοὺς ἀνάγκεις στρατιωτικοὺς συρφετούς τῆς ἐναντι τῶν καλῶς συγκεροτημένων στρατευμάτων τῆς Ῥωσσίας ἐν τῷ Καυκάσῳ καὶ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ μεθόρια τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοθησκούς, οὐχὶ δὲ καὶ ὁμοεθνεῖς, λαοὺς ὑποβλέποντας τὰς κινήσεις τῶν.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἰδέας τῆς ἀσφαλοῦς καταλύσεως τοῦ κράτους τῶν, οἱ Τοῦρκοι πάντως δὲν θὰ δυσκολευθῶσι νὰ ἀποσειώσῃ τὸ πῆλξον τὰ στήθη τῆς αὐτοκρατορίας τῶν νεοτουρκικῶν μορμολύκειον καὶ, παραμερίζοντες ἀπὸ τοῦ Σουλτανικοῦ θρόνου τὸν περιδεῆ Καλίφην, ν' ἀναγάγῳσιν ἐπὶ τὴν Καλιφείαν τὸν φιλειρηνικὸν Ἰουσοῦφ Ἰτζεδίν, ὅστις θὰ συνομολογήσῃ εἰρήνην πρὸς τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὰς συμμάχους τῆς καὶ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οὐδετερότητα ἀφ' ἧς τόσον ἀφρόνως ἐξήγαγον αὐτὴν οἱ παράφρονες σωβινισμοὶ τῶν νεοτουρκῶν.

Ἐκ τοιοῦτου τινὸς ἐνδεχομένου νέοι ὀρίζοντες διανοίγονται καὶ ἴσως δὲν θὰ θεωρηθῇ τοῦ λοιποῦ, ὡς δυσχερὲς ἐγγείρημα, ὁ καταρτισμὸς τῆς παμβαλκανικῆς ἐκείνης ἐνώσεως, ἣτις θὰ ἐδημιούργη ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν μεγάλην ἐκείνην δύναμιν δι' ἧς θὰ ἐπελύοντο πλεῖστα ὅσα προβλήματα, σχετιζόμενα μετὰ τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ ἰσορροπίαν, τὴν ἐλευθερίαν τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Εὐξείνου καὶ μετὰ πλείστων ἄλλων τὰ ὅποια θάττον ἢ βράδιον θὰ δημιουργήσωσιν αἰτίας προστριβῶν μεταξὺ τῶν μεσογειακῶν δυνάμεων.

Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσιν εἰκασίας, ὑποθέσεις, *pia desideria*, ἂν θέλητε, ἐν τούτοις φρονοῦμεν, ὅτι τοιαύτη τις

λύσις θ' ἀπετέλει τὸ τερπνότερον ὄνειρον τῶν ἰσχυρῶν, διότι τὸ ὄνειρον τοῦτο ἴσως θ' ἀπεσῶβει ἐνδεχομένας μεταξὺ τῶν συμμάχων προστριβὰς ὁμοίας πρὸς τὰς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Βουλγάρων κατὰ τὴν ὥραν τῆς διανομῆς.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΩΝ

Z'.

Πλὴν τῶν πολεμικῶν παραγόντων, οὓς ἀνεφέραμεν ἤδη ὅτι κατήλθον εἰς τὸ πεδῖον τοῦ ἀγῶνος, θαυμάσιον καὶ ἕτερον συνυπεσθῆλον εἰς αὐτὸν, οὕτω δὲ κατέστη γενικώτερος καὶ πολυπλοκώτερος, ὡς προείπομεν κατ' ἀρχὰς ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ συμβῆσεται, οὕτω ἢ ἀρξάμενη Ἰερβία παρέσυρε τὸ Μαυροβούριον ὁμοῦ δὲ μετὰ τῆς Ῥωσσίας ἀπετέλεσαν τὸ ἀνατολικὸν μέχρι τοῦδε μέτωπον τοῦ πολέμου, τὸ δὲ δεξιὸν τοιοῦτο περιέλαβε τὴν Γαλλίαν, τὸ Βέλγιον, καὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἣτις δι' ἀποδακτικῶν σωματικῶν ἤλθε συνεπίκουρος εἰς τὰ Γαλλοβελγικὰ δυτικὰ στρατεύματα, συγχρόνως ὁμοῦ αἱ Ἀγγλικαὶ ἀποικίαι ἤρξατο ἀποστέλλουσαι στρατεύματα ἐκ Καναδά, Αἰγύπτου, Ἰνδιῶν, ἄτινα ἐνωθέντα πρὸς τὰ Ἀλγερίνα τοιαῦτα καὶ Τυνησιακὰ τῆς Γαλλίας βοηθοῦσι καὶ συμπληροῦσι τὰ κενὰ, ἐν ᾧ συγχρόνως Ἰαπωνικὰ στρατεύματα καὶ πλοῖα καταλαμβάνουσι τὰς ἀνατολικωτάτας ἀποικίας τῆς Γερμανίας εἰς Κίναν (ἐπαρχίας Σάν Τούγκι οἱς Κιάου-Τσέου, ἣτις παρεχωρήθη ὑπὸ τῆς Σινικῆς Δημοκρατίας τῷ 1897 δι' ἑκατὸν ἔτη καὶ ἔχει ἑκτασιν 2750 τ. μίλ. καὶ 85 χ. κατοίκους) καὶ εἰς Ν. Γουινέαν (τὰς διαφόρους νήσους ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, ἐκτάσεως 250 χ. τ. μίλ. καὶ 710 χ. κατ.) ἐν ᾧ αἱ ἄλλαι τοιαῦται εἰς Τόγκον (παρὰ τὴν Δαχομήνην εἰς Α. παράλια τῆς Ἀφρικῆς, 40 τ. μ. ἐκτάσεως καὶ 1,100,000 κατοίκων), εἰς Καμερόν (εἰς Δ. τῆς Ἀφρικῆς 192 τ. μ. καὶ 2 ἑκατομ. κατοίκων), καὶ τὰ ἐρημικὰ σχεδὸν παράλια τῆς Α. καὶ ΝΔ. Ἀφρικῆς (985 χ. τ. μίλ. ἐκτάσεως καὶ 7,578,000 κατοίκων) περιέρχονται θαυμάσιον εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ Βέλγους, ἐν ᾧ τέλος ἡ Πορτογαλλία ἐνδιαφερομένη ἀποικιακῆ δύναμις διὰ τὰς ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς κτήσεις αὐτῆς καὶ συνδεδεμένη μετὰ τῆς Ἀγγλίας δι' ἀποικιακῆς συνθήκης ἀμοιβαίας ὑποστηρίξεως κατὰ τρίτων ἐτοιμάζεται οὐ μόνον νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον ἐπισήμως, ἀλλὰ ν' ἀποστείλῃ ἰσχυρὰς δυνάμεις στρατιωτικὰς εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον τοῦ πολέμου, ἕπερ θαυμάσιον συμπληρούμενον καὶ συντηρούμενον δι' ἀνάγκαν ἀποστολῶν κατέστη ἀξιομάχον πρὸς τὸ ἐξαντλούμενον Γερμανικὸν τοιοῦτο.

Ἄλλ' ἕπερ σπουδαιότατον κατῴρθωσεν ἡ γερμανικὴ διπλωματία, ἡ ἀρχήθεν τοῦ πολέμου ἐπιδιώξασα τὴν ἀνάμειξιν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν εἰς τὸν κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἀγῶνα, ὑποθάψασα κυρίως πάσας τὰς ἀδυναμίας τῶν ἡττηθέντων κρατῶν Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, καθ' ἧς κυρίως θέλει βαρύνει ἐν τέλει ἡ πλάστιγγὴ τῶν ζημιῶν, μετὰ βραδύτητα τριῶν μηνῶν, τὸ μὲν πρὸς προπαρασκευῆν τῶν Τουρκικῶν δυνά-

